

[Miljøministeren]

alt det, vi agter at gøre, og hvad vi yderligere vil gøre for at nedbringe risiciene.

Jeg har været til mange møder: Med den finske miljøminister, med de baltiske miljøministre, med den tyske miljøminister. Nu har hr. Gade så et rygte fra de tyske ministerkontorer om, at der er noget på vej. Det er også fint, det vil vi meget gerne have, men i ingen af de samtaler, jeg har haft, har nogen af dem altså ment, problemet var så stort, at de har fundet anledning til at tage det op.

Jeg har f.eks. i en samtale med den tyske miljøminister taget problemet med skrot i en grusgrav i Randers op. Det betragter jeg som væsentligt. Men hr. Klaus Töpfer har ikke taget Øresundsproblemet op og sagt: Hvad er det, I går og laver? Så jeg tror nok, at de har haft rige muligheder, skriftligt og mundtligt, og de har ikke fundet, at det var sådan et problem, som SF har fundet.

Det er heller ikke rigtigt – dér vil jeg godt henvende mig til fru Lone Dybkjær – at vi blæser til politikerleden her. Det er egentlig ikke nogen synd, hvis et flertal står fast, hvis nu flertallet mener, at de er kommet frem til noget rigtigt, som oven i købet fortsat kan blive forbedret.

Men det er jo ikke engang sandheden. Flertallet har faktisk bevæget sig ved at sætte endnu flere penge af til miljøforbedringer på Amager, hvis det bliver nødvendigt, til en anden linieføring af hensyn til lokaliteter, ved at jeg sørger for, at der kommer de høringer, som skal ligge mellem det tidspunkt, hvor vi har de fortsatte afgravninger vurderet, og inden Folketinget får det til orientering og dermed til mulig drøftelse. Det er da at bevæge sig og sørge for at lytte til de kritikpunkter, hvor man synes, vi ikke har gjort nok ved det.

Det er heller ikke rigtigt, som forskellige foreninger siger, at de ikke har haft mulighed for dialog. Jeg har f.eks. set, at Dansk Ornitologisk Forening meddeler, at de ikke har kunnet trænge igennem til Miljøministeriet. Jeg er i besiddelse af et referat fra et møde, hvor jeg personlig var til stede og havde en lang drøftelse med DOF i DOF's eget hus.

Så der er for øjeblikket, fru Lone Dybkjær, en masse rygter i omløb i offentligheden for at skræmme os fra en beslutning. Jeg ser ikke, at det er noget stort problem for demokratiet, at det kan træffe en beslutning. Jeg tror faktisk, at

det er et større problem, hvis demokratiet ikke kan.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Jeg ved ikke, hvem der har ansvaret for, at Finland ikke fik de oplysninger, de rykkede for den 9. maj. Det fik jeg ikke at vide nu, men det kan være, at vi finder ud af det.

Må jeg så sige til miljøministerens svar til mig om, at Finland kunne da bare have rejst det på miljøministermøder, at det kan da godt være. De har faktisk reageret ganske omfattende og henviser til, at den måde, som Danmark – jo altså også Sverige – opfører sig på, er i modstrid med det, Danmark siger, når vi optræder ude i den store verden og prøver at have en høj miljøprofil. Det er en ganske skarp henvendelse, miljøministeren har fået fra den finske regering.

Så synes jeg, det er interessant, at når miljøministeren svarer mig på, hvorfor han ikke har sendt lovforslaget til landene – det har regeringen ikke, lovforslaget er jo ikke sendt ud, så de kender slet ikke vores diskussion om nulløsning, eller rettere, at Danmark ikke vil sige, om det skal være en nulløsning eller ikke skal være en nulløsning – så er den argumentation, ministeren bruger over for mig, at man ikke ved, hvordan dette projekt kommer til at se ud i virkeligheden, man kender ikke detaljerne, og når man ikke kender detaljerne, så skal man selvfølgelig ikke sende det ud. Det er ministerens argument i forhold til mig vedrørende Finland.

Lad os kigge på VVM-direktivet, som er det andet sted, hvor man får problemer. Hvad siger ministeren om VVM-direktivet? Åh, dér har vi ingen problemer, for forslaget er i alle detaljer fastlagt. Nu er det, at man må have to hoveder, og vi har også to ministre, og de optræder måske som Knold og Tot, men alligevel, ministeren argumenterer samtidig i øst og vest. Det kan ikke være rigtigt, at det er et detaljeret forslag, og at det er usikkert, hvad det her ender med.

Må jeg sige til sidst . . .

Formanden:

Til allersidst.

Gade (SF):

. . . til allersidst om Tyskland, at det, der er problemet, er, at Tyskland ikke mener, at de